

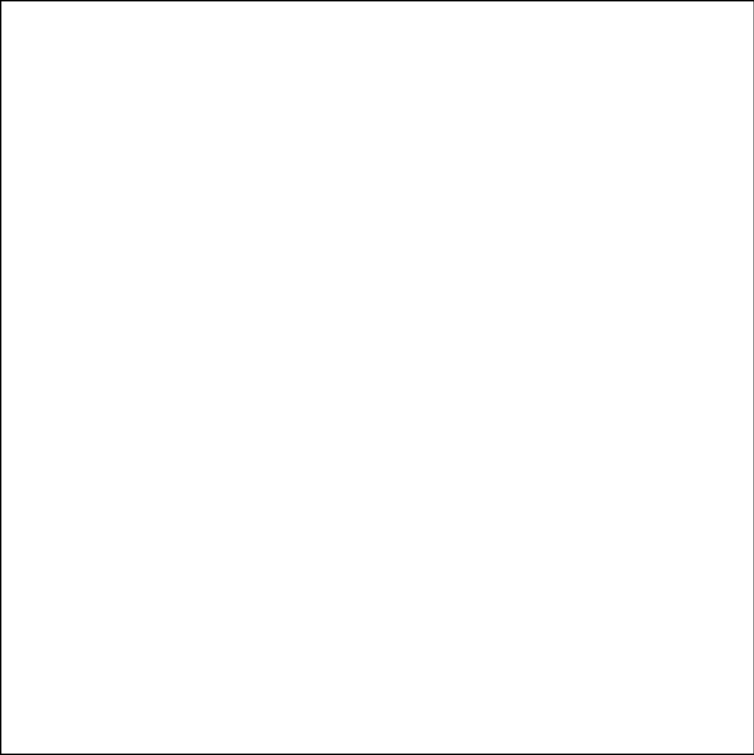
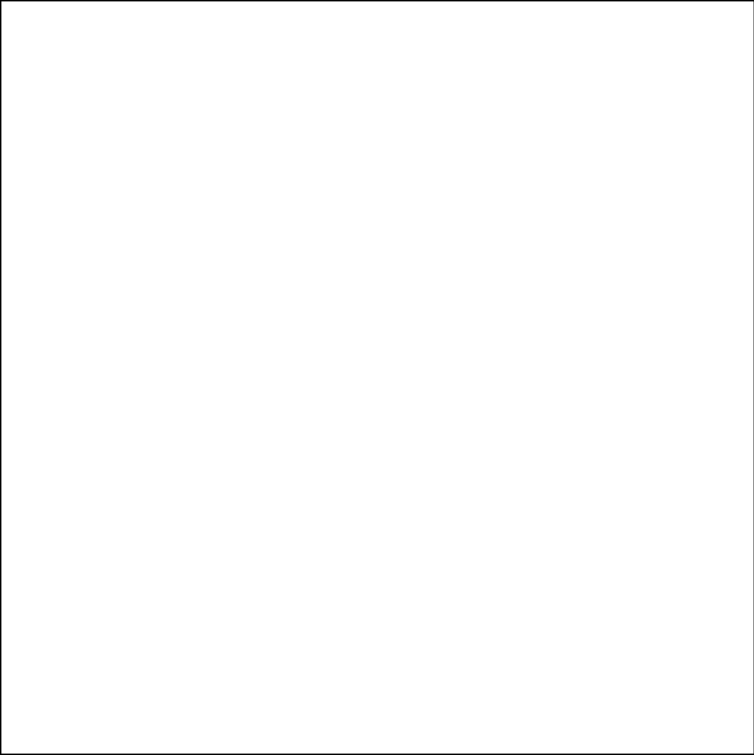

A mézkalauz bosszúja

- Zulu folktale
- Wiehan de Jager
- Boglárka Vermeki
- 4
- Magyar hu

Ez a történet Ngede-ről a mézkalauz madárról és egy mohó fiataleberről szól, akit Gingile-nek hívtak. Egy nap Gingile éppen vadászott, amikor meghallotta Ngede hangját. A méz gondolatára Gingile szájában összefutott a nyál. Megállt és figyelni kezdte, hogy merről jön a madár hangja. "Csip-csip-csip" - énekelte a kismadár miközben egy másik fára repült. "Csip-csip-csip" - mindig meg-megállt, hogy Gingile követni tudja.

Fél óra múlva odaértek egy óriási fügefához. Ngede fel-le ugrált az ágai között. Aztán egy ágra telepedett és fejével Gingile irányába biccentett, mintha azt mondaná “Itt van! Gyere már! Mi tart ennyi ideig?” Gingile egy méhet sem látott lentről, de megbízott a madárban.

Letette a fa alá a lándzsáját, amivel vadászott.
Szárak ágakat gyűjtött, majd egy kis tüzet rakott.
Amikor már jól égett a tűz, egy hosszú botot tett a
közepébe. Ezt a botot egy olyan fáról szedte, amiről
mindenki tudta, hogy sok füsttel ég. A füstölő bot
hideg végét a fogai között fogta és elkezdett
felmászni a fára.

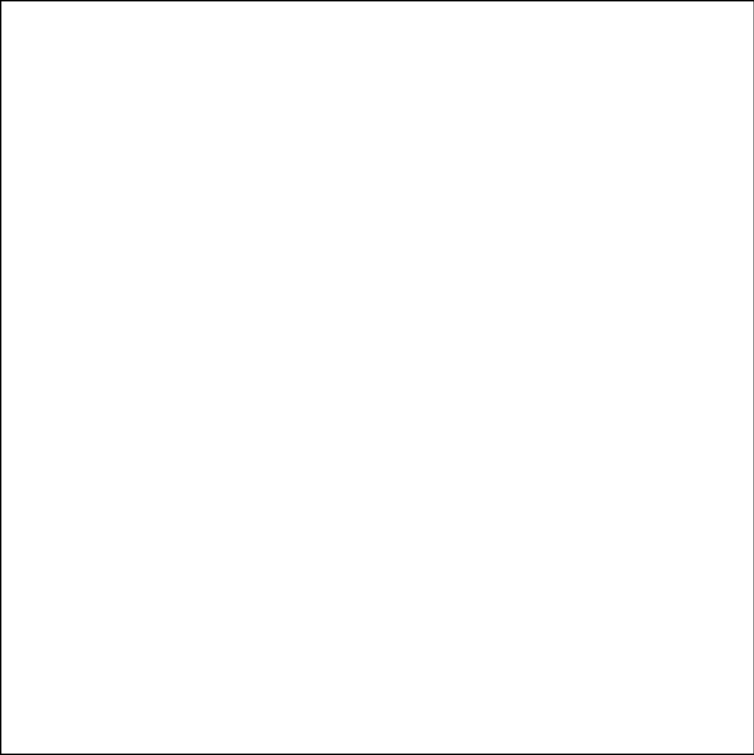
Hamarosan meghallotta a dolgoz méhek zümmögését, akik ki és berepültek a fa törzsén lévő vájatba. Amikor Gingile közelebb ért a méhkaashoz, bedugta a füstölgő botot. A méhek mérgesen repültek ki a vájatból. Miután Gingile-t megcsíptek egy párszor, messzire repültek, mert nem szerették a füstöt.

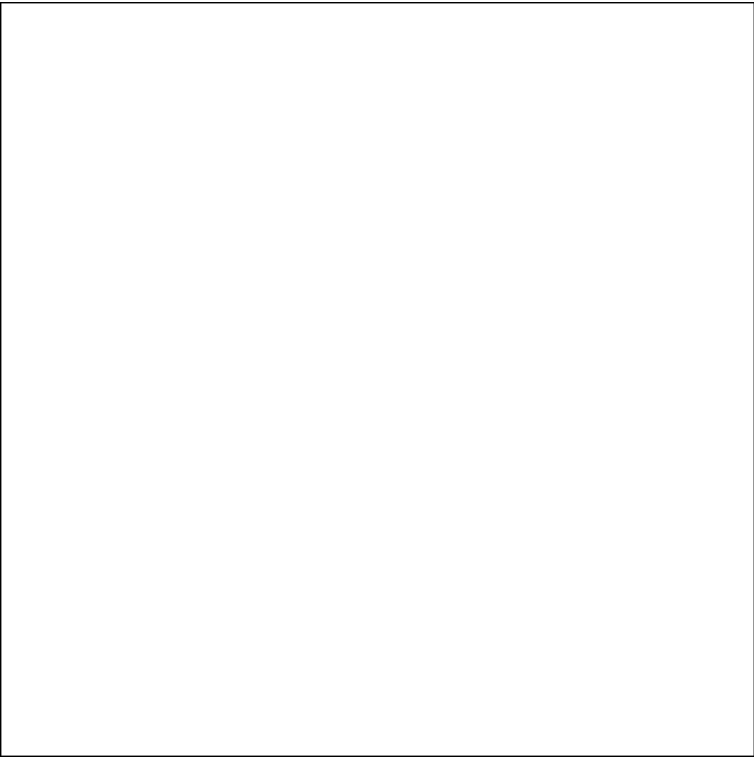
Amikor az összes méh elrepült, Gingile belenyúlt a méhkasba és kihúzott belőle egy nagy darab lépet, amiről csöpögött a méz, a viasz és a lárvák. Óvatosan betette a lépet a vállán lévő zsákba és elkezdett lemászni a fáról.

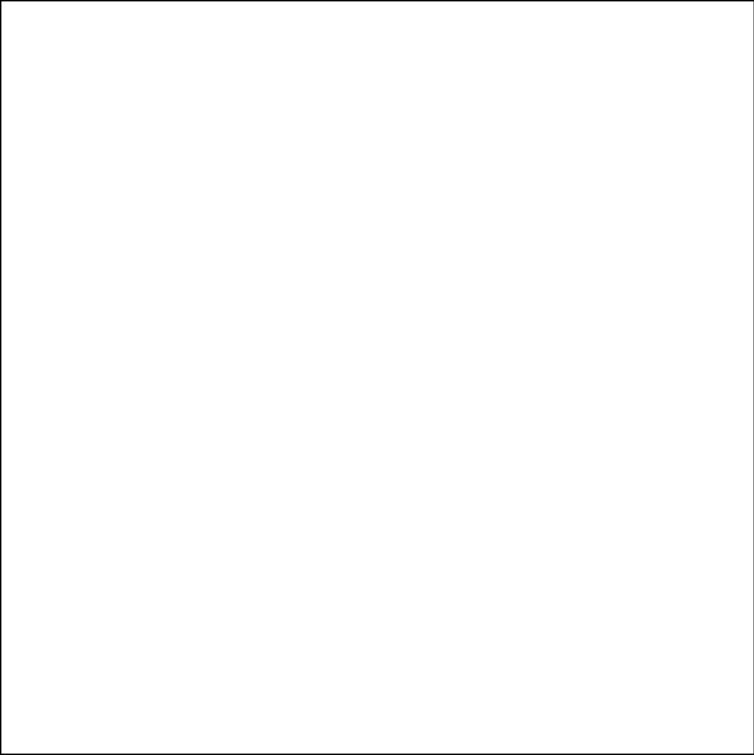
Ngede buzgón figyelte Gingile minden mozdulatát. Arra számított, hogy a férfi hagy neki egy darab lépet köszönetképpen. A mézkalauz egyre lentebb ugrált az ágak között. Amikor Gingile leért a földre, Ngede egy közeli sziklán várta a jutalmát.

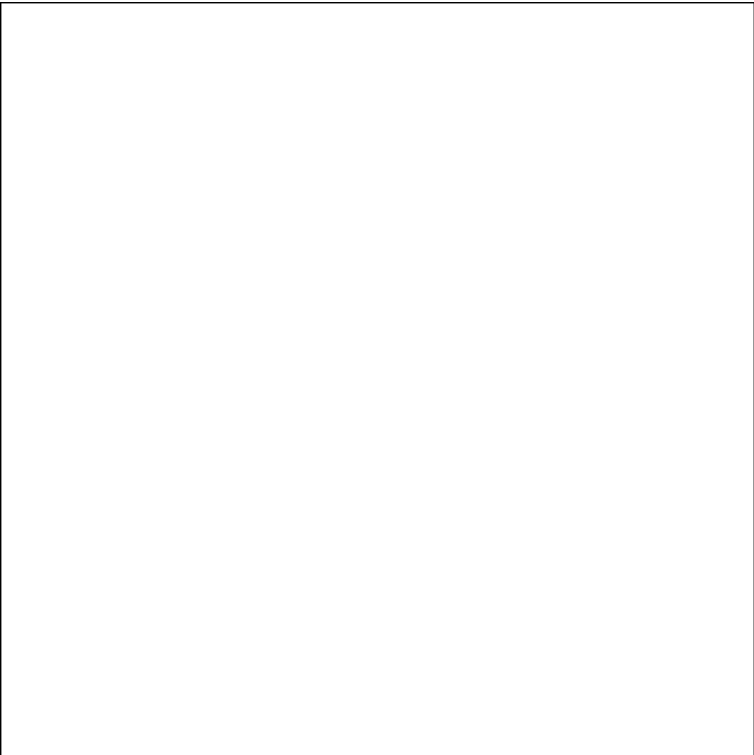
De a férfi nem foglalkozott a madárral. Eloltotta a tüzet, felvette a lándzsáját és hazaindult. "GYŐZ-tes! GYŐZ-tes" - szólt a madár. Gingile megállt, a kismadárra nézett és felnevetett. "Szeretnél te is mézet kapni barátom? Haha! De csak én dolgoztam meg érte, engem csíptek meg a méhek. Miért kellene megosztanom veled a mézemet?" Ngede méregbe gurult! Senki nem bánhat így vele! Ezt meg fogja bosszulni.

Egy napon, pár héttel később, Gingile ismét hallotta Ngede hívó hangját. A férfi emlékezett rá, hogy milyen finom volt az a méz, amit korábban a madár segítségével talált, ezért újra követte a hangot. Miután kivezette Gingile-t az erdő szélére, Ngede megpihent egy ernyőakácián. "Aha!" - szólt Gingile - "A méhkasnak azon a fán kell lennie." Gyorsan tüzet rakott és a füstölő ággal a fogai között elkezdett felmászni a fára. Ngede csak ült és nézte őt.

Gingile mászás közben azon tűnődött, hogy miért nem hallja a szokásos zümmögést. "Talán a méhkas mélyen van a fa törzsében." - gondolta magában. Felhúzta magát egy másik ágra, de a méhkas helyett egy leopárd nézett szembe vele. A leopárd nagyon mérges volt, hogy ilyen durván megzavarták az alvásban. A szemeit összehúzta, kinyitott a száját, hogy látszódjanak a hatalmas és éles fogai.

Mielőtt a leopárd lecsaphatott volna, Gingile lesietett a fáról. Sietsége közben azonban eltévesztett egy ágat és egy nagy puffanással a földre zuhant. A bokája kificamodott, ezért bicegve folytatta útját, amilyen gyorsan csak tudta. Szerencséjére a leopárd túl álmos volt ahhoz, hogy üldözőbe vegye. Ez volt Ngedede, a mézkalauz bosszúja. Gingile megtanulta a leckét.

Így aztán, amikor Gingile gyermekei meghallották Ngedé történetét, tisztelni kezdték a kismadarat. Valahányszor mézet zsákmányolnak, a lép legnagyobb részét a mézkalauznak adják!

Global Storybooks

globalstorybooks.net

A mézkalauz bosszúja

 Zulu folktale

 Wiehan de Jager

 Boglárka Vermeki

